

פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

42 היינו שבמובן מסויים אכן קיים דמיון בין האדם לקדוש-ברוך-הוא והתואר
43 'אדם' נובע מהדמיון הזה, שְׁמוֹרָה על בְּחִינַת הַקְּדוּשָׁה גּוֹפָא, וּבְזוֹהַ
44 גּוֹפָא במושג 'אדם' במובן החיובי כפי שהוא בבחינת הקדושה יֵשׁ ב'
45 אוֹפְנִים, רַךְ כְּקִנְיָה, וְקָשָׁה כְּאֶרְזוֹ. קָשָׁה כְּאֶרְזוֹ הֵם הַמְדוּת
46 דְתַהוּ, דְתַהוּ הוּא גַם כֵּן
47 קְדוּשָׁה, אָבֵל הַמְדוּת דְתַהוּ
48 הֵם מְדוּת תְּקִיפוֹת כמבואר
49 בחסידות שהמידות העליונות שבעולם
50 התהוה (שבשרשו נעלה מעולם התיקון)
51 דומות למידות של האדם כפי שהם
52 מצד עצם נפשו, מבלי שיהיו נשלטות
53 על ידי השכל ולכן הן בתוקף רב,
54 שְׁפָל מְדָה הִיא בְּתַקְפָּה וְאִינְיָה
55 נוֹתְנַת מְקוֹם לְזוּלְתָהּ, וְלִכְּנֵן
56 בְתַהוּ הִיָּה וְיִמְלֹךְ וְיִקְמַת
57 וְיִמְלֹךְ²⁹ ככתוב בתורה (בפרשת
58 וישלח) שמלכי הגויים שְׁקָלְכוּ לפני
59 מלכי ישראל (כשם שתהוה קדם
60 לתיקון). מלכו כך שמלכותו של האחד
61 לא נתנה מקום לשני ורק לאחר שמלך
62 אחד מת התאפשר לבא אחריו למלוך
63 וזאת משום שהמלכים הללו מסמלים
64 את המידות של עולם התהוה שהן
65 מידות תקיפות שכל אחת מנגדת
66 לשנייה (בשונה ממידות של עולם
67 התיקון שמתאפיינות בכך שכל מידה
68 כלולה מתבטאת כך שלמרות שהחסד
69 והגבורה, למשל, הן שני 'קוין' שונים,
70 יש בהם 'גבורה שבחסד' ו'חסד

71 שבגבורה) וְתַקְלִית הַעֲבוּדָה הוּא שְׂיֵהָא האדם רַךְ כְּקִנְיָה, שְׂיֵהָא
72 הַמְדוּת דְתַקוּן שְׂיֵשׁ בְּהֵם הַבְּטוּל והמצאיות וה'ציו' שלהם אינם
73 בתוקף כמו בעולם התהוה, וְלִכְּנֵן כֵּן אֶחָד מהמידות בעולם התיקון סוֹבֵל
74 אֶת זוּלְתוֹ ונתן מקום למצאיות שונה ומנוגדת מהמצאיות שלו.
75 ובפְּרָטִיּוֹת יוֹתֵר עניין זה של חיבור בין מידות שונות קיים בפרט במידת
76 התפארת - הוּא בְּחִינַת תְּפָאֲרַת דְתַקוּן, דְּבְחִינַת תְּפָאֲרַת הוּא
77 עֲקָר הַתְּקוּן כי כאמור המאפיין המרכזי של תיקון לעומת תהוה הוא
78 שבתיקון יש התכללות של מידות שונות ועניין זה מודגש ובוטל במיוחד
79 במידת התפארת שהיא לא רק התכללות של מידה אחת באחרת אלא שילוב
80 ומיזוג מושלם בין חסד וגבורה, וְתְּפָאֲרַת הוּא עֲנִיֵן הַהֲתַפְּלָלוֹת
81 שְׁפוּלָל ב' הַפְּכִים מְצַד תַּקְלִית הַבְּטוּל כמשל שני שרים שברוך
82 כלל יש בנייהם חילוקי דעות אבל כאשר הם עומדים בפני המלך הם

1 לעניין החסד את עניין האמת, מוכן שאין הכוונה למידת החסד סתם אלא,
2 בְּחִינַת חֶסֶד דְקָשׁוּט חסד האמת (כי מידתו של יעקב היא מידת
3 התפארת שהיא מיזוג ושילוב של מידת החסד ומידת הגבורה גם יחד ולכן
4 היא נקראת מידת האמת כי כשמדובר במידת החסד סתם הרי מנקודת מבטה
5 של מידת הגבורה איננה הדרך הנכונה
6 וכך גם להיפך, אבל למידת התפארת
7 המשלבת את החסד ואת הגבורה ביחד
8 אין התנגדות ולכן היא מידת האמת)
9 שְׂהוּא תַּקְלִית הַבְּטוּל יוֹתֵר
10 מאשר מידת החסד סתם. וְלִכְּנֵן גַם
11 הַהֲמַשְׁכָּה שְׂעַל-יְדֵי יַעֲקֹב כֵּן
12 הָאֲמָצְעִי הוּא אֹר עֲלִיּוֹן
13 יוֹתֵר כמבואר לעיל שההמשכה
14 וההתגלות מלמעלה למטה היא
15 בתתאם לאופי ודרגת ההתעוררות
16 מלמעלה למעלה (ולכן הביטול של
17 האדם המבטל את גרדי המציאות שלו
18 גורם להמשכת והתגלות אור אין סוף
19 למעלה מסדר השתלשלות) ומאחר
20 שבמידתו של יעקב יש מעלה לגבי
21 מידתו של אברהם, ההמשכה שנמשכת
22 כתוצאה ממנה נעלית יותר, פְּדוּעַ
23 שְׁקוֹ הָאֲמָצְעִי עֵשֶׂר הַסְפִירוֹת
24 העליונות 'בנויות' בשלושה קוין.
25 חכמה, חסד ונצח - בקו הימין; בינה,
26 גבורה והוד - בקו השמאל; דעת,
27 תפארת ויסוד - בקו האמצעי שיש לו
28 מעלה מיוחדת לגבי שני הקווים
29 האחרים כי הוא משלב בתוכו ניגודים
30 (הדעת כוללת חכמה ובינה והתפארת כוללת חסד וגבורה ושילוב זה אפשרי
31 בכוח האין סוף שלמעלה מהספירות) ולכן דווקא הקו האמצעי עוֹלָה עַד
32 הַפְּתָר²⁶, הֵיִינוּ בְּחִינַת פְּנִימִיּוֹת הַפְּתָר, דְשָׂאֵר הַקְּוִין
33 מְגִיעִים רַק בְּחִיצוֹנִיּוֹת הַפְּתָר, וְקוֹ הָאֲמָצְעִי מְגִיעַ
34 בְּפְנִימִיּוֹת הַפְּתָר בכתר יש כמה עניינים ובאופן כללי הוא נחלק
35 ל"פנימיות" - הדרגה התחתונה באור אין סוף ו"חיצוניות" - הדרגה העליונה
36 בנמצלים והיותו שורש ומקור לעולם האצילות וקו האמצעי בכלל, וספירת
37 התפארת בכלל קשורים במיוחד לפנימיות הכתר.

38 וְזוֹהוּ גַם כֵּן מַה שְׂאֲמָרוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל²⁷ לְעוֹלָם יְהֵא אָדָם
39 רַךְ כְּקִנְיָה וְאֵל יְהֵא קָשָׁה כְּאֶרְזוֹ, דְהִנְהָ, אָדָם הוּא עַל שֵׁם
40 אֲדָמָה לְעִלְיוֹן²⁸ בפסוק הדבר נאמר כלפי מלך כָּבֵל שהתגאה וחשב
41 לעצמו שביכולתו להידמות לאלוקים אך בחסידות המושג מתפרש למעליותא,

(26) ראה לקו"ת מסעי צו, ב. תו"ח נח סה, ב. המשך תער"ב ח"א פרק קיד. ועוד. (27) תענית כ, ב. וראה ד"ה לעולם יהא אדם תש"ג (סה"מ תש"ג ע' 72 ואילך). ד"ה והי' שארית יעקב דש"פ בלק שנה זו. (28) לשון הכתוב - ישע' יד, יד. ספר עשרה מאמרות מאמר אם כל חי ח"ב פל"ג. של"ה ג, א, כ, ב. ועוד. (29) ראה ל"ת הארז"ל ס"פ וישלח. ובכ"מ.